

Lad mig nævne nogle af de elementer i arbejdsmarkedsreformen, som CD støtter:

CD støtter, at adgangen til selvvalgt uddannelsesorlov begrænses, og at AF får bedre mulighed for at vurdere, hvorvidt en ledig bør deltage i en given uddannelse, da der nu i de fleste tilfælde skal foreligge en handlingsplan og der i højere grad skal tages hensyn til, hvor der er behov for den ledige på arbejdsmarkedet. Det synes vi er positivt.

Vi støtter også den øgede anvendelse af de individuelle kriterier i målgruppeudpegning i den tidlige fleksible indsats.

Vi støtter også en styrket individualiseret indsats for de svagere ledige. I den forbindelse vil vi gerne rejse det spørgsmål, om ikke AF skulle have ansvaret for at bevilge hjælpemidler til brug for handicappede i erhverv og ikke som i dag, hvor det går igennem kommunen. Jeg har indtrykket af, at både AF og de handicappede siger, at det er en besværlig sagsgang med lange ventetider, når kommunen skal træffe beslutning, og imens kan de handicappede ikke komme i gang med det job, som de har på hånden. Så lad os lave om på det.

CD støtter også sprogtest og danskundervisning som redskab til ledige med manglende danskundskaber. Vi støtter, at aktiveringsindsatsen for alle unge under 25 år rykkes frem, da vi erkender, at ungeindsatsen har haft en stor succes.

Vi støtter også, at timelønsreglerne ikke kommer til at gælde for deltidsansatte brandmænd. Det har været et stort problem hidtil, og vi er glade for, at det nu bliver løst.

Afslutningsvis skal jeg sige, at i CD forstår vi godt arbejdsministerens argument med at skrue på flere knapper på samme tid for at opnå den ønskede effekt, men jeg tror, at der er andre partier, der har det ligesom CD. Hvis bare vi føler os tilnærmelsesvis sikre på, at vi kunne skaffe alle de her nye job, så ville vi ikke være så betænkelige.

Med udsigten til, at dansk økonomi går en vanskeligere tid i møde, vil jeg til slut spørge ministeren, som der også er andre ordførere, der har været inde på her i dag, om ministeren på regeringens vegne kan give os og befolkningen et tilsagn om at ville genforhandle arbejdsmarkedsreformen, såfremt forudsætningen for de ambitiøse planer om at få flere i beskæftigelse ikke kommer til at holde stik.

Så vil jeg til allersidst sige, at CD selvfølgelig, til trods for at vi har nogle betænkeligheder,

også mener, at der er mange positive elementer, som jeg her har sagt, og derfor deltager vi gerne i de videre drøftelser, som arbejdsministeren nu skal have med Folketingets partier.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Fru Susanne Clemensen kom ind på, at hun ikke forstod den vurdering, der kunne ligge i, at man ikke tager skridtet fuldt ud og siger, at særreglen også skal ophæves for de 54-59-årige.

Jeg synes, det er meget naturligt, at man gradvis indfaser aldersgrupperne i en aktiv arbejdsmarkedspolitik, og jeg tror, at vurderingen har været den – det er i hvert fald den vurdering, jeg selv har – at det nok ville have sprængt aftalen, hvis man var gået hele vejen fra de 50 år op til de 59 og havde ophævet særreglen for dem alle sammen, og det ville det klart have gjort for dem, der er skeptiske over for aftalen.

I den situation har det været vigtigt for regeringen og også for Socialdemokratiet at tage det gradvis og så se, om ikke den vurdering giver os en garanti for, at der også bliver plads til de mennesker. Det tror vi faktisk på.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu er det jo sådan, at de ideer og tanker om mindstelønnen og beskæftigelsesfradraget, som CD har fremlagt, i hvert fald ikke er at finde i aftalen mellem parterne, og derfor skal jeg spørge CD's ordfører, om det, at de kommer ind i lovforslagene, er en betingelse for, at CD vil tilslutte sig forslagene.

For det andet skal jeg spørge, om den enorme forskel, der er med hensyn til det sikkerhedsnet, alle taler om her, ikke også falder CD lidt for brystet, altså at der i dag for de under 45-årige er en dækning med en 5-års-dagpengeperiode med risiko for at falde ud af dagpengesystemet, men et 22-års-sikkerhedsnet under dem, der er fyldt 45 år, og om det ikke er noget, der giver stof til eftertanke med hensyn til, om den tilpasning, vi er ved at nærme os nu, ikke er nødvendig, om ikke andet så af anstændighed over for de under 45-årige.

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Til hr. Vagn Christensen vil jeg sige, at jeg stadig væk ikke kan forstå, hvad fjernelsen af særreglen for de 50-54-årige har at gøre med akti-